

Tôi có thói quen xem, là thường nghĩ ngẩn ngơ lan man linh tinh trong bất cứ lúc nào, nhút nhát là... lúc bắt xe.

Mà bắt xe ở Việt Nam thì biết rồi, còn trên đất nước cái mực mà nghĩa ta vẫn hay gọi: Việt nôn! Nghĩa là nó nhuộm tím mực thành đất bình thường, đã “bình thường” thì sao còn gọi là “vết nôn”? Đây không có chuyện đéo văn hay ăn cắp ý thông gì đâu, bác Bùi Ninh yên tâm nhé(1). Chỗ đón giỗ là tôi nói lên câu chuyện: Chính vì giao thông ở Việt Nam quá, khiến tôi “lan man” đến sinh bệnh. Bệnh rất chí “triết gia”, rất chí hay suy tư. Một mũi lúc nào cũng ngửi ngáo ngáo như bò đói nón vây. Vì suy nghĩ lan man đây ơi !

Rồi ra đây vài “xen” suy tư lan man h胡u vui các bác ná.

Vết kít ở đền đền Hố Văn Huê (chỗ Văn phòng Quốc hội):

Là lỗm là tính tết hay tính xem? Sứt ngày chối cha thiên hố vẫn giỗng điệu một dãy giỗ danh tri thếc, bỗ thiêng hố la ó phồn đồi. Khi mà chúng mà. Bởi chỉ chối theo đúng phong cách bỗ mà. Thố là tết hay xem như?

Tết hay xem thì chối a bít, nhung tôi biết chối một điệu, muốn làm vây phom đặc biệt trai phú cho cái phom chối “một trai trán ngỗn”(2)

Hố hốc phom thông tiếu hốc, tôi hốc cùng vui một thòng có đúc tính hốt nhố vaya miêu tết, nghĩa là rết “một trai trán ngỗn”. Nó ngỗi cuội lốp, cùng dây bàn cối a tôi (xốp vỡ trí lốp dã a vào tết mốc và đố “nhuộm chuyền”). Có thòng bé ngồi dây bàn đếu lốp một quanh hố điền tết Casio “4 số” (thối đó là chỗ đống cối a) sau giờ ra chối. Chồng là ra chối cu cối đá bóng nên mỗi tháo đúc hố. Thố là một. Cu cối mách cô giáo (chuyền tay đình nhố thố, trai con chối mách cô thì mách ai?), và khung đanh rỗng, có bỗn trong lốp mình lốy (vì trai “gôn tôm” hôm đó, chối có nam sinh lốp tôi tham gia). Cô giáo sau một hối đầm chiêu, bèn quyết đanh khám cối p, túi quần túi áo, và thốm chí cối nhung chối “tết nhố” nhút. Khi thì hối bỗ “vi phom nhân quyỗn”, nhung cú vi phom nhân quyỗn này mang lối hiếu quanh tết thì: Chối Casio 4 số vỡ nhố a đèn nem gỗn trong đáy quần “xốp” ông mãnh này (hối đó bỗn tôi “hàng” thòng nào khung lốm thì cũng chối bỗng quanh tết thòng, còn thông thòng thì chối cối... tết hiếu, vây nên đanh nghiền chối mực quần xà lốm, thố rỗng. Vây mà ông mãnh chối hối hồn quanh “xốp” cối nhố thanh niêm vây). Hành đanh mực xốp cối a nó là vô tình hay hối ý? Không biết! Chối biết rỗng, khi bỗ phát hiếu, nó tết nhố: Em nhút đanh cối. Cô giáo bỗ: Nhút đanh cối đ đâu? hốc bàn em (trong khi dây bàn nó cuội lốp, dây bàn thòng có đanh hố đếu lốp. Ghê không?). Sau vây lốp có vây “tết chay” nó, nhung nó “kết con mực” – nói theo ngôn ngữ đanh đanh đ đâu – một mũi nó vẫn cối nhố nhố, kinh thố!

Võ kít xe lị gìn tòa soạn báo Tuổi Trẻ :

Tôi hặc cùng với nó, cái thằng “mặt trán trán ngon”, đón hót cắp I thì thôi. Tôi chuyen trống. Nghe nói, sau này nó cũng vào đì hặc, lì nghe đâu hặc “nhân văn” mì ác. Trống báo chí nhân văn chả là hặc nhân văn à? Tôi cũng làm “nhát trình” (3) kiều amateau, nên có gip mặt nó chan chát, nhặng chả là chan chát trên mặt báo, mặt màn hình computer. Và cái sờ “trán trán ngon” của nó thì vẫn nguyên si nhả thà nào, nhặng đòn c gia cù thêm ít nhỉ u kiều thíc nên dù sao cũng bết “hòn nhiên” - hòn nhiên mặt cách thô bết.

Nó viết ra luôn theo kiều lị nó là ý Chúa, bến đòn nhao nhao chả bết, nó giở nguyên cái vỗ clà vỗ chôm đòn hòn năm xà, và lòn viết sau: Ông cù thè! Đôi khi nó còn bóng gió, cái đám đông mu muỗi bết y đòn thì “bít jù”!

Võ kít xe lị ngã tị Đồn Biên Phò + Trống Đôn (chả nxb CAND):

Bết tôi làm viết cù mặt đoàn nghệ thuết, “sờ p” bết tôi là mặt kítch tác gia có tiếng. Ông đòn c đòn nghiệp kính nù vì thíc tài, vì lị sòng thòng thòn kiều “thanh bến lịc đòn o”. Sau này vỗ hòn, ông chả viết nhặng gì ông thích. Dù gia cùnh chông mày đòn huòn, nhặng có ý này ý nù xen vào, phi i viết thò nù thò kia, là tiòn tòn ông cũng coi nhả lá bèng.

Hòn bé, tôi cũng hay sang nhà ông chả i, vì không hiếu sao, ông có vỗ quí tôi. Nhà ông có mặt tị sách mà nù u so vỗ i tị sách nhà tôi thì chông khác gì so tị sách gia đình vỗ i thò viòn quí c gia. Tôi hay sang chả i cũng vì lí do lị y. Và ông đòn tôi thoái mái “vỗ c”. Nhặng cuòn hàng hiòn m, sách cùm thò i đó nhả Lòng đĩ, Sù đòn ròi các bết tiòn thuỷ t kiòn hiòn p Tù, tôi đòn “lĩnh hòn i” lị tị sách cùa ông.

Tóm lị i, ông là con ngùi i đáng kính

Tên ông là Lãng. Nghe đâu, ông là dòng dõi Ngô Gia. Lị y thò nhặng trên các tác phòn m clà a ông, tôi thò y ghi: Hàn Thò Du. Sau này, nhà nùc ta phú quí sinh lị nghĩa nên trống tên Hàn Thò Du, bao giở cũng là Giáo sờ - NSND(4)

Võ kít xe kinh hoàng trên xa lị Hà Nội:

Dòn này, trong làng báo chí, xuết hiòn mặt tác giở có tên gìn giở ng nhả bút danh ông Lãng. Nhặng ngùi c hòn vỗ i thái đòn khiêm cung đòn cùng tài năng đích cùa Giáo sờ - NSND, nhacen vỗ t này cũng khoe là nhà văn, dù hình nhả tác phòn m chả là nhặng bài báo chòn lịc đòn i mòn trung bình khá. Và đòn biết, cách hành văn và thái đòn vỗ i bến đòn cùa cùa tay này giở ng hòn t vỗ i cung cách thòng bết ăn cùp đòn hòn cùa tôi.

Tôi sờ mong mặt vỗ kít xe ra trò đòn nghĩ kĩ xem, có đúng cái thòng bết vô sờ kia là thòng bòn thò i tiòn u hòn cùa tôi không?

Võ kít xe lị chả nhả:

Tôi vỗ n dân ballett, thò ngùi i/nghị mà thiêng hòn thòng nói: Đòn óc ngu si tị chi phát triòn. Bết

khô nǎng đóc/viút cúa dón ballett hó u nhó là rót kóm. Đói u nóy tói nghói cúng hóc p lí, vó vót kiút súc trón són túp, són diún, ai hóm hói mó đóc hay viút lóng nhóng lóm gó?

Ballett là loúi hình nghól thuút phúng Tóy, phát triún và đóc cúa chuúng thói nhóc cú đón (giao hóng_symphony; khóc thóc_concerto) đang ló mode, túc ló tú Khoúng thó kó 16 đón cuúi 19 (đói khói thó, tói khóng biút cú chónh xác khóng!?)

Ballett xa ló vói tuyút đói đóa sú ngói Viút. Vó i ngói Viút, ai đói lóm nghól móua ballet, con trai thó... trym (penis) to, con gái thói ... lóng ló. Hoúc ngón gón mó đó ý: ba ló vói ba tóo, bón nóy nhóc nuúi chó đó ... lóy cút

[Lóng ló vì trang phúc biúu diún cúa nú nghól súi ballett thóng khoe ngóc túi đóa khoe dùi, hóng hót cú; cún trang phúc nam vó công thóng ló trên móc gói khóng cún biút – cúi trón cúng ok – nhóng “quú” quún bót buúc phúi bó trón, chót liúu kiúu nhó valise hay musse... đói khói chót liúu lóy, bó trón, lóm “quú” trym vó hình chung trú nón to lón khóng. Ông nóo ông đóy cú nhó đóo cái bình túch ló háng vóy]

Đánh giá con ngói qua trang phúc cúng lóm là biút tài cúa dón Viút món, dù lóm trang phúc biúu diún, trang phúc nghól nghiúp.

Hói hóc Tróng Móua, tói có thóng bón, nóo rót mó đóc, vó đóc biút rót ngu. Đóc đóy, nhóng mói chó hiúu gó. Vóy mà nóo khóng bao giú chón, cú vó sách ló nóo đóc. Kó ra cúng đóc biút. Nó đóc chóm chó hón hoi, nhóng kót quú vón cú ló ... khóng biút gó, hiúu gó. Nhó có lón tói cho nóo món cuún Dó món phiúu lóu kó. Nó đóc đói đóc lói, đóc tái đóc hói, nhóng vón than: Chó hiúu gó sút. Sao lói đói chu du lóm gó? Bóc phút nhót lóm đóoún con Cúc mó nói cú nhó thóy bu tao ló nhóa. Rói nóo lóm giú giúng “thóy, bu” nóo: “Hóa cú gó mó nhó vó tróng súi du nhón qua bón thón...”

Vó kót xe ló Co-op Mark Nguyún Kiúm:

Nhóng ngói hay viút (chóa nóo hành nghól viút lóch), thóng đóc nhiúu. Tói tuy dón ... trym to, nhóng hói bó, tói toún “lóm bón” vói cú Giúo sú Trón Bóng, Giúo sú Chu Văn Thóc, hay Giúo sú Hón Thó. Du mó tói đókó. Nói chónh xác lóm tói đóc thoúi mái “lóm bón” vói tú sách cúa các ôúng. Bói vóy nón mói ra nóng nói. Hóc ballet bóy nóm Ta ba nóm Tóy (5), thó nhóng hóu nhó khóng lóm nghól, mó sinh tút viút lóch. Trói quú bóo đóu gó chóng?

Tróng hóp cúa tói quú lóm mót bi kóch!

Nóu hónghó, ít nhót, tói sú cú thu nhóp tú nghól, vó mót đói u quan tróng khóng kóm: trym cú vót vó mà bóng vào mót thiún hó. lóy thó mà sú tróng đóy vinh quang khóng lóm di lóm sú

Thó nhóng có thó ló giúi, do tói đóc nhiúu tú bó, vó sú viút lóch nóo thói thóc tú - nóo theo kiúu Freud – libido. Hic hic

Nhóng cún mót đói nhón khóc - đói nhón tói vóa kó bên trón - cúng hóc ballett nhó tói (tuy chó thuún tóu hóc trong nóc), cúng đóc nhiúu nhó tói (chó mói túi chóm hiúu), vó đón nay, anh ta

cũng bỗng hồn nghịch nghĩ p đâm c đào tò o qui cỏ bỗng năm trôi cỏ a mình, bỗng sang đâm hốt việt lách.
Rõ khó ! Cũng libido chăng ?

Tuy Việt lách hối bỗng ngây ngô, nhóng anh ta không trả trả n, “một dày trán ngỗn” nhón tay trên đầu tôi kó. Anh chửu khó Việt, nên ra nhíu chử. Nhóng tôi tuy Việt nhiên không hổ nhón lợy mót chử cỏ a anh, dù cái gì cỏ a anh Việt ra, tôi cũng đâm. Đâm không phái do thích, mà do mồi khi Việt xong bài lợc bát hay cái tên văn ca ngõi mót trả i, anh đâm đâm tôi, bỗng buông chia sét. Và luôn nghĩ tác phám cỏ a mình thuộc hàng “chết xám nhân loài”. Thì mồi bỗng bu.

Có lợn chí n công oai hùng nhởt cỏ a anh ta trong nghĩ p cõm bút, ôm bàn phím là làm rách âm hổ mót nõ đâm giõ (6) (võ chuyền này thì nõi tình ra sao, tôi không rõ lõi m. Chử nghe kó lõi, rõng có cô nõ, đâm văn anh, buông cõi quá, cõi i tên mõc rách âm hổ, phái đi cõp cõu).

Võ kít xe lõi Big C Market, đâm ng Hoàng Văn Thủ :

Lâu rồi tôi không gõp anh bỗng “hổ c mót đâm làm mót nõo”. Thủ nh thoảng anh vỗn xuõt hiõn trên tõ báo này, tõp chí kia..., nhóng chử chử nào đâm trong tôi, dù tôi rõt quý anh (tôi quý anh thõ mà chử nào anh Việt, tôi quên tiõt, không biõt thiên hổ, có ai nhóng gì tõi chử nghĩa cỏ a anh lõy không nhóng ?), đõi u tôi nhõ nhõt võ anh là chõng chõm hiõu, và võ tai nõn ngoài ý muõn. Tôi cũng nhõ quê nhà anh ta, nõi tôi vỗn võ chửi mõi đõp nghĩ hè hõi còn hõc cùng trõng Múa, mót làng quê Bõc bõ rõt đõp, nõi sinh ra thõn đõng lõc bát Trõn Đăng Khoa – làng Đông La

Võ kít xe chử nhõ trong đõng nõi bỗng, nõi tôi lõi

Kít xe trong đõng nõi bỗng thì thủt là hêt chử nói, bõc quá, tôi quay võ (mõc dù chử là xách xe dõn dõo đi... lang thang), và, mõ computer.

Cái bài phám vỗn cõa bà Phám Thủ Hoài thõc hiõn đã hiõn diõn 12 tiõng đõng hõi Tây trên trang mõng talawas.org. Nói ngay: Bài phám vỗn này tôi đã đõc tõ lúc nó xuõt hiõn, và tôi đã đõnh phõt phõy vài chử gõi là thõ hiõn tõm lòng või ngõõi phõng vỗn và ngõõi trõ lõi, nhóng tôi tõc lõi không Việt, vì nghĩ, có thõ nhõng đõi u mình đõnh Việt, i ngõõi đang/dã Việt trõõc mình rõi. Võy mà đõn giõi, nõa ngày trõi rõi mà vỗn chõa thõy ai Việt gì. Chử a có ý kiõn ý càng nào. Lõi !

Thôi thì nhõn đõp kít xe đõng nõi bỗng, tôi phõy vài phát đõng tri âm tõi ngõõi tri kít

Trõõc khi nhõn xét trõc tiõp, tôi xin nói chung chung thõ này, rõng thì là mà, tõ ngày tõ nét (7) ra đõi, quái nhõn xuõt hiõn nhõu đã dành mà quái thú cũng xuõt hiõn ào lõt. Rõ kinh!

Trõõc là cách hõi cõa bà Hoài, nhõ văn Phám Thủ Hoài mà tôi hõng kính nõ. Bà Hoài lõi, tuy tuõi tôi chõa nhõu, kinh nghĩ mõm các kiõu các loõi còn rõt khiêm tõn, lõy võy mà đã gõn đõt xa giõi. Dõi này tôi mõc chõng “không kiõm chõ bài tiõt, bao gõm tiõu, trung, đõi”. Các cõ nhõa bõo, ai đã mõc tõi chõng này, lõt hõn gõn đõt xa giõi, nõu không tránh nhõng tình huõng có thi gõy ... vãi. Võy mà nghe bà hõi câu nào, tôi (gõn nhõ/suýt) vãi câu lõy. Vãi vì cõi. “Cõi vãi rõm vãi rít”, “cõi té đái vãi cõi” – nhõ dân gian vỗn hay nói.

Tôi th  liệt k  ra đây vài tình huống, mà bà nói, bà h i ng i ta mà su t làm tôi chết. Bà su t làm k  sát nhân

Tôi đ  r ng, cái danh hiệu “tri t-gia-xe-c nh-s t-h u-c i-m -d ng”, ch ng c a ai c , mà là c a bà đ y thôi, ho c gi , bà nói sau khi t ng h p các ý kiến y  càng (v  c  y  của bà) cho bài “N i giữa Đ i h i Vi t ki u: M t n i bình an”.

Vãi...!

Sau câu m o  d u d y h u ngh , bà liên tục h i “đ i ph ng” nh ng câu tao nh , b t thi p, nh ng m c h ng ng i ph i tr  l i bà, và làm m t vài l n su t/v  đ  v i t i (đ  c p đ ), là k  đ c bà.

V  t i câu hỏi thì 7, bà bu ng ra qu  này: “...Chúng ta đang hi u tư do theo nh ng nghĩa khác nhau, hay là đây c o phép bi n ch ng n o  đang ho nh h nh?”.

Th  th t, bà đ  su t g y  n m ng với tôi v i đ  ba thì cùng lúc khi đ c câu này. M  theo các v i c và c c y văn c  truy n c  ch p: “V i đ  ba th  không do nhu cầu tư nhiên l  hi n t ng s p v  ch u  ng b a  ng v i”

Th i nh , d m k t xe trong đ ng n i b  khu nh t t i đ  tan, t i s  và đ  d t m y r i d i ch i đ y. B i th c l ng, mu n n i v i mu n b o cho b  Phạm Th  Hoài v i t nh tr ng m t ng i su t ch t khi đ c bà đ  là qu  đ . Ri ng v  “m t h ng” ng i tr  l i, t c  ng Nguy n H u Li m, t i kh ng c n l  g i khi đ c  ng ta. Đ c  ng, t i vào c m. Kh ng v i g i h t. V , tôi tin r ng, nếu thu n t y l  bài viết made...  ng, dù k t đ ng l n gi i, t i c ng xin phép b  qua. B i tri t h c – nh t l  tri t h c h u c i – kh ng n m trong s  quan t m của t i

Ghi ch u:

(1) Nhà văn B o Ninh c o cu n: Lan man trong l c k t xe

(2) Nguyên tác: m t tr  tr n bằng

(3) Cách dùng ch  c a d n ta đ  g i d m nh a b o th i đ u th  k  XX

(4) NSND: Ngh  s  nh n d n [t nh hu ng n y ph i ch  thích c n th n, b i nhi u cách vi t t t đ ng c ng nh n trên v n b n ch nh th c đ ng c/b  “di n” r t kinh. V  d  GS-TS đ ng l  l  Gi o s  - Ti n s  th  d n t nh “di n” thành Gia s c thi n s t (h nh nh n g y n t c c a b c Đ ng Th n)]

(5)Đ ng theo nghĩa đ n. T y l  đây là Li n X  (c )

(6)Trang m ng talawas.org (b  c ), c o n i v i tr ng h p n y

(7) Internet